

מרק צלמן

סמל

מרק נולד ב-1948 בקבוץ דפנה, בילדותו היה ילד ערני וסקרן סביבו. היה שובב ורציני בעת ובעונה אחת. מלא רוח חיים ורעיונות בכל הקשור בתכנון ובצוע תעלולים. החדר שלו בבית הילדים היה נראה תמיד כמו אחרי פוגרום. ובלילות היה מכין תעלולים לשומרת. עונשים לא היו מרחיעים אותו ולא היו מונעים ממנו לחזור ולתכנן תעלולים חדשים. עם כל השוככות שלו, היה בו משהו רציני, ואם רצה משהו היה עושה הכל כדי להשיג זאת, היה חוקר את הדברים עד הסוף.

מרק היה בחור מציאותי. הסתכל על ההתפתחות שלו כמה צעדים קדימה לפני כל הכחה.

בחיכון ניכר היה חוסר השקט שבו, ברצותו לנסות חיים חדשים, לבקר בעולם הרחב, ולהתנסות בחויות שאינן בנמצא בתוך חברת הילדים בקבוץ. יותר מאוחר הבין שכדי לבצע את תוכניותיו עליו להקדיש עצמו ללמודים ביתר שאת ובצורה מסודרת. אז החל ללמוד בשיטתיות והתמסר בעיקר ללמודי האנגלית.

מרק היה עצמאי. "אנחנו נעשה מה שאנחנו רוצים, המורים לא יגידו לנו מה לעשות" היה אומר, ולא פעם ניתקל עם המורים. הוא פיתח רצון להכיר את העולם, להכיר דברים חדשים, אנשים אחרים. לצאת מאותו אזור מוגבל שבו הוא גדל. מרק התגייס לצהל והתנדב ליחידת סיור. שנא את המשמעת הצבאית. סדר, נקייון, ומשמעת חיצונית, הם לא דברים שמסתדרים עם אישיותו של מרק. את כל הקשור לפעילות מבצעית ביצע בצורה יוצאת מהכלל.

במשך השרות, התגבשה בו התוכנית לעזוב את המשק. טען שאינו יכול לחזור לדפנה, משום שהמקום נראה לו קטן, ולא יהיה ביכולתו להכנס לשגרח החיים האפורה. מעין הרגשה של בזבוז זמן וחוסר ניצול עצמי.

לאחר השחרור, עזב את המשק עם מזוודה קטנה בידו. "עם זה אני יוצא ואסתדר, אני בטוח בכך".

בעבודות שונות חסך כסף, ויצא לדרום אמריקה לטיול. מראות העולם ופגישותיו עם טיפוסים שונים, פקחו את עיניו ומלאו חלק מהסקרנות הבלתי נלאית שהיתה טבועה בו לדעת. להכיר. לאחר מכן החל מרק לבנות את עתידו בצורה יסודית. ניגש לבחינות הבגרות, תוך כדי עבודה וחסכון כסף כדי ללמוד באוניברסיטה.

רגישותו לאנשים והיכולת ליצור קשרים שיש להבינם ולחבנם הביאה אותו לבחור בלמוד "מדעי ההתנהגות". מרק נשא את אביו, והם עברו לגור בכאר-שבע. חלומו היה בית, ושאגיה תפתח בחצר גן ילדים עם כל הרעש היפה בעיניו של הילד. אהבתו לילדים כפי שהתבטאה בדרכו שלו - לא רואים כל יום.

היתה כו שמחת חיים מדבקה, ויכולת לשתף את האחר בעוצמת
החירות בשעבר. טעם החיים היה בעיניו משהו מיוחד.
שום דבר לא היה מובן מאליו לגביו. היה מציב סימני שאלה,
וכשלא קיבל תשובה מספקת, היה חוקר ובודק למה זה כך ולא
אחרת. מרק נתן לחבריו להרגיש שהם באמת חברים. היה לו אמון
מלא בהם, ואף פעם לא היה מדבר על המגרעות כדי להוריד
מערכו של החבר. בכלם מצא את הטוב עם כלם מצא נושא לשיחה
ולקשר ולכן היו לו חברים רבים.

מרק נפל ב-13.10.73 לאחר תאונה ליד "ניצנה" בדרכו למלחמה.